

MURPHY EXISTEIX ... I ÉS DELS XICS

Som a principis d'octubre, s'ha aconseguit carregar el quatre de vuit, la torre de set sembla resistir-se'ns i les lesions extracastelleres són la constant d'aquesta temporada. Cal trobar una explicació a la temporada. Hem de buscar un culpable, algú a qui puguem assenyalar pel carrer i dir-li: "Sí, és per culpa teva". I ja sé qui és aquest home. Aquest home té un nom : Murphy.

Si algun comentarista fanàtic de futbol, d'aquells que criden per la ràdio a qualsevol acció dels jugadors, en un partit de l'Eurocopa, davant d'una acció miraculosa d'un jugador de la selecció "rojigualda" va exclamar als quatre vents "Dios existe... y es español", nosaltres, i amb tota la raó del món podem exclamar "Murphy existeix.... i és dels Xics".

I és que ha estat una de les darreres incorporacions a la colla. Va arribar a principis de temporada, per raó de les grans actuacions realitzades per la colla els darrers anys i gràcies a la moguda popular que ha patit el món casteller. Ha arribat dels darrers d'aquesta moguda (com és tradicional en ell), però com sempre s'ha fet notar. A més ha estat una de les persones que ha assistit a la immensa majoria de les actuacions que ha anat realitzant la colla. La malastrugança ha estat una de les constants del que portem de temporada.

Ja sé que és molt fàcil exclamar-se i lamentar-se de la mala sort acumulada durant aquests mesos, de la gran quantitat de lesions fora de les places castelleres que hem tingut, de l'autèntica psicosi que hi ha a la canalla, i de tants i tants altres mals que estem patint. L'únic que he de fer és saber conviure amb aquest mal. Sabem com és en Murphy. Sabem que és imprevisible, que és com la caiguda d'una torre, quan menys t'ho esperes t'ataca i et desmunta els teus objectius. Però amb una colla com la nostra i el bagatge que té hem de saber fer front a totes les adversitats. És per aquest

motiu que el que hem de fer és una comissió de "Benvinguts als Xics" especial per a aquest personatge tan peculiar. Prou de lamentar-nos i passem més a l'acció. És l'hora de tirar endavant la colla, i per això cal integrar definitivament com a un membre més de la colla el senyor Murphy.

Primer pas: conèixer a fons el nostre objectiu. Sabem de la versabilitat del nostre personatge. Sabem la fiabilitat i el correcte acompliment de totes i cadascuna de les seves lleis. I potser el més important, sabem com d'imprevista pot arribar a ser la seva assistència en una acutació, assaig o activitat de la colla.

Segon pas: conviure amb el subjecte en qüestió. Com en tota relació humana, per tal de poder conèixer una persona a fons, cal una convivència amb ella per arribar a conèixer fins al darrer detall de la persona (difícil amb una persona normal i impossible amb el nostre estimat Murphy).

Un cop hàgim mantingut unes grans conversacions amb aquest personatge entrem i creiem que hem fet conèixer la colla al nostre gran amic serà el moment clau, ja que caldrà fer-li veure una nova realitat: que la colla no és la que havia sigut l'any passat. Que som una colla molt humil i que els castells realitzats l'any passat van ser fruit d'una època de vaques grasses, que, ara vénen èpoques de vaques flagues, com la majoria dels anys i que ell mateix pot comprovar el que li estem dient.

Aquestes paraules, més els fets demostrables d'aquesta temporada demostraran la nostra precària situació i faran sentir llàstima al nostre casteller, que veient les seves poques possibilitats de triomfar en aquesta colla decidirà anar per on va venir. És per aquesta raó que cal pensar en aquesta temporada, com a la preparació d'unes properes millors, la del desè aniversari.

Jordi Palau "Culli"

